

List Židom 5. a 6. kapitola 1.část

57-0908M, Jeffersonville, IN
(HEBREWS, CHAPTER FIVE AND SIX #1)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

List Židom 5. a 6. kapitola 1.časť

(HEBREWS, CHAPTER FIVE AND SIX #1)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 8.9.1957 v Jeffersonville, IN

¹ .. z Listu Židom. Potom preberieme 7. kapitolu, Melchisedechovo kňazstvo. A potom od Melchisedechovho kňazstva pôjdeme do tých veľkých dní zmierenia a oddelenia, do rozdelenia spôsobu zmierenia. Potom do tej veľkej kapitoly viery, do 11. kapitoly. A do 12. kapitoly: „Zložme každé bremeno ...“ A do 13. kapitoly, ten večný dom, ktorý nepostavili ľudské ruky, ale sám Boh postavil tento veľký dom.“ Aké nádherné.

² Som rád, že tam vzadu vidím našu sestru, ktorá práve prišla na zhromaždenie. Vidím ju aj jej muža. Včera sme prechádzali cez určité miesto, ktoré ... Myslel som si, že poznám každé zákutie a každý kút, lebo som tu v Indiáne bol hájnikom a niekoľko rokov som tam hliadkoval. Poznal som každé miesto. Ale včera by som sa skoro stratil, tam kde boli hore na tej vrchovine, je tam nová cesta.

³ A tá pani mala na pľúcach rakovinu a Pán tú ženu úplne uzdravil. Zobrali sme ... Ó, ako to všetko prišlo, sedeli sme tam ... Brat Robertson, on je pravdepodobne dnes tu. Vidím jeho ženu. Aj brat Wood, ktorý je tu. Nasadli sme do toho nákladného auta a vyšli sme tam hore, na ten kopec. A Pán tam jasne ukázal tú rakovinu. A potom sme tam stáli a pozorovali sme ako to odchádza od tej ženy. Na vlastné oči, stáli sme tam a pozorovali ako to od nej odchádza. A ona zavolať žene brata Wooda a povedala mi, že vyplúvala takú veľmi čiernu hmotu. A dnes ráno je tu, sedí tam vzadu, spolu so svojím milovaným mužom prežívajú s Pánom nádherné chvíle. Či nie je On ohromný?

⁴ A nevedel som, že ... Tu obyčajne veľmi zriedkavo prichádzajú videnia ohľadne ľudí z tohoto okolia. Toto je môj dom. A ... Myslím v zbore.

⁵ V nedeľu, pred týždňom sme ... Koľkí ste tu boli a videli ste toho muža v tom invalidnom kresle? Slepý, chromý, nemohol udržať rovnováhu, s odumretým nervom, na klinike Mayo sa ho vzdali. A jeden doktor - katolík, môj priateľ, ho sem poslal. A prv ako prišiel na zhromaždenie, Pán dal videnie ohľadne toho muža. Všetci o tom viete. A potom ten muž bol uzdravený skrze TAK HOVORÍ PÁN. Vidíte? A potom vstal, vyšiel odtiaľto, zobral svoje invalidné kreslo, mohol vidieť

tak ako vy alebo ja. A vyšiel von z tejto sály, tlačil svoje kreslo, normálne. A ten rovnovážny nerv ... viete, bez neho sa nedokázate udržať na nohách. Vidíte? Jednoducho nemôžete. A to trvalo roky.

⁶ A včera, keď som tam prišiel, tá pani mala sen a videla ako som tam prišiel o druhej hodine a povedal som jej, že má rakovinu a potom TAK HOVORÍ PÁN a bola uzdravená. A zobudila sa a to bolo presne o druhej. A zostúpil Duch Boží a ten sen, ktorý mala ... a Pán dal výklad. A ona hneď v tej chvíli bola uzdravená, hneď tam pred našimi očami. Aké nádherné!

⁷ Nemôžem si spomenúť jej meno. Ako? Ako sa voláš, sestra? Walton, sestra Waltonová, sedí tam vzadu. Postavila by si sa sestra Waltonová? Chcem sa ťa opýtať ako sa cítiš. Amen. To je dobre, milé a príjemné. On je taký dobrý, že nás takto požehnáva. Tak očakávame nesmiernu, bohatú, veľkú Božiu mieru.

⁸ Doktor to pred ňou skrýval. Povedal jej, že dýcha len jednou stranou. To bola rakovina, ktorá sa rozrástla a zamedzila dýchanie na jednej strane pľúc. Viete. Röntgenom rakovinu nemôžete vidieť, pretože rakovina je tiež bunka a to je život a vy len ... röntgenom sa dívate rovno cez rakovinu. Nevidíte ju.

⁹ A ... ale Pán skutočne ... Stáli sme tam a dívali sme sa na to svojimi očami. Dívali sme sa a videli sme ako to odchádza, na vlastné oči. Tak sme za to takí vďační.

¹⁰ A teraz ... Modlite sa teraz tento týždeň za nás, keď budeme preč. Brat Neville bude pravdepodobne pokračovať v tej témě, kde ja v stredu večer skončím. Nevynechajte to teraz v tejto veľkej reťazi knihy Zjavenia.

¹¹ No viem, že bolo prinesené mnoho modlitieb a vieme, že Boh vypočúva modlitby. Ale my ... Dnes ráno chceme priniesť len krátku modlitbu, prv ako budeme čítať z tejto Knihy. Každý kto je schopný, môže čítať takto túto Knihu, alebo ju môže takto otvoriť. Ale jedine Boh môže spraviť, aby sme tomu porozumeli, lebo On je ten jediný, ktorý to môže urobiť.

Tak skloňme na chvíľu hlavy:

¹² Otče, v mene tvojho milovaného Syna, Pána Ježiša, prichádzame teraz najpokornejšie, aby sme sa ti odovzdali ako tvoji sluhovia, aby si ku nám hovoril. Obrež ústa, ktoré budú hovoriť a uši, ktoré budú počúvať, aby mohlo byť povedané Slovo od Boha a počuté skrze Ducha v ľuďoch. Sprav to, Otče. Nech On zoberie Slovo Božie a poslúži

nám podľa našej potreby, lebo prosíme o to v jeho mene a na jeho chválu. Amen.

¹³ Dnes ráno čítame ... Skúmame, nekážeme, proste skúmame tento List Židom. Koľkí sa z toho radujete? Ó, prežívame nádherné chvíle. A teraz keď pozorne skúmame Písmo za Písmom, to musí ... Celá, kompletná Biblia spolu súhlasí. Ani jedno Slovo nie je na nesprávnom mieste, keď je to spolu uložené skrze Ducha Svätého.

¹⁴ No, ľudia hovoria: „Biblia si protirečí.“ Chcem to vidieť. Žiadam to už dvadsať päť rokov a ešte mi to nikto neukázal. Biblia si neprotirečí. Ak by si protirečila, nebola by to Biblia. Ten veľký, nekonečný Jehova nemôže samému sebe protirečiť, a tak v Biblii nieto protirečenie. To je len ľudské neporozumenie.

¹⁵ A teraz, aby sme si to trochu zopakovali, až zjídeme naspäť ... No, List Židom napísal svätý Pavel Židom. On napísal jeden Efezským, to boli ľudia v Efeze, kresťanská cirkev. Jeden Rimanom v Ríme, jeden Galat'anom a jeden Židom.

¹⁶ No, všimli sme si, že Pavel, ktorý bol v podstate učiteľom Biblie ... To sme sa dozvedeli. Že on sedel pri tom veľkom učiteľovi, jednom z najväčších v jeho čase, pri Gamalielovi. A bol dobre oboznámený so Starým Zákonom, dobre ho poznal. Ale sa stal prenasledovateľom cesty a to bola Kristova cesta, pretože bol vycvičený v Starom Zákone pri učiteľoch. Ale tí učители, väčšinou telesne, ... (Dúfam, že nehovorím nič zlého.)

¹⁷ Ale obyčajne ak má človek len učenie, ktoré sa naučil v škole, to je väčšinou ľudského pôvodu. Vidíte? Nie je to inšpirované, pretože sa to stalo školskou náukou. Máme to dnes: presbyteriáni, luteráni, letniční, všetky tieto školy majú svoju teóriu a do nej len zavijajú Písmo.

¹⁸ A v Starom Zákone to bolo tak isto. Ale Pavel, ktorý bol dobre vyučený, a poznal Písma skrze slovo, ... Ale vidíte, Písma, bez ohľadu na to ako dobre ich poznáte, ak ich Duch neoživí, tak tá litera zabíja. Duch dáva život. Vidíte? To musí Duch oživiť alebo zobudiť. Ak Duch neoživí Slovo a neurobí ho pre vás skutočnosťou, vtedy je tá litera len intelektuálna. V takom stave máme dnes tak veľa ľudí, ktorí vyznávajú kresťanstvo, alebo predstierajú kresťanstvo, je to intelektuálne chápanie Krista.

¹⁹ Vtedy odchádzame ku: „No, on musí niečo cítiť a on musí niečo urobiť a ...“ (Ó, za chvíľu sa ku tomu všetkému dostaneme.) Jeden musel kričať, metodisti museli kričať, len potom to mali. Letniční museli hovoriť v jazykoch, len potom to mali. A, ó, niektorí z nich, Šeikisti

(názov určitej náboženskej skupiny —tl.), sa museli triasť. Viete, oni chodili hore dole, muži na jednej strane a ženy na druhej. Vidíte? Šeikisti. Potom zostúpil na nich Duch Svätý a zatriasol s nimi a potom to mali. Ale to všetko je len fantázia, nič z toho nie je pravda.

²⁰ Boh žije vo svojom Slove. „Viera prichádza z počutia, z počutia Slova. Spasení ste skrze vieru, z milosti.“ Nie skrze niečo ... či sa trasiete alebo hovoríte v jazykoch alebo čokoľvek sa deje, to s tým nemá vôbec nič spoločného. Ježiš povedal: „Kto počuje moje Slová a verí v Toho, ktorý ma poslal, má Večný Život. Kto čuje moje Slová a verí im (boli mu oživené) má Večný Život.“ Tu to máte. To nezáleží od tých nepatrných vecí, ktoré vy robíte.

²¹ No, ja nie som proti traseniu sa, ani proti hovoreniu v jazykoch, ani proti tomu kričaniu. To je v poriadku. To je dobre, ale to sú len prejavy. Rozumiete? Mohol by som vám dať jablko zo stromu a stále by ste nemali strom. Vidíte? vy ... to sú atribúty.

²² Klamať, kradnúť, piť, fajčiť, hrať hazardné hry, cudzoložiť, to nie je hriech. To sú atribúty (prejavy) nevery. Rozumiete? To je to, čo vy ... Vy to robíte preto, že ste hriešnik. Vidíte? Ale v prvom rade ste hriešnik. To je príčinou toho, že to robíte, pretože neveríte. A keď veríte, potom to nerobíte. Potom máte lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, dobrotivosť, krotkosť, trpezlivosť. To je ovocie Ducha Svätého. Vidíte?

²³ Tak máme tie maličkosti, tie malé senzácie, to preto, že človek opustil ten starý, vyšliapaný chodník Slova. Dôležité je Slovo! „Viera prichádza z počutia.“

²⁴ Tak keď Pavel ... Boh vybral Pavla. Ľudia vybrali Mateja. Keď on ... Oni hodili losy, ale on nikdy nič nevykonal. To ukazuje akú moc má potom cirkev, môže niečo zvoliť, vybrať diakonov a poslať kazateľov na rôzne miesta. Mnohokrát je to telesné.

²⁵ Nech človek ide tam, kde ho Boh vedie. To sa mi páči. Ak ľudia na nejakej konferencii len povedia: „Dobre, tu je pekný zbor. Tento brat postavil pekný zbor.“ A majú nejakého obľúbenca a pošlú ho tam do tohoto zboru. Oni si neuvedomujú, že zabíjajú sami seba. Vidíte? V prvom rade, ak ten človek tam ide, on nemôže zastúpiť miesto tam toho človeka. A potom oni len oslabujú cirkev, tým že sa snažia preukázať náklonnosť nejakému obľúbencovi. Stále to tak bolo.

²⁶ Ale ja verím v najvyššiu autoritu miestneho zhromaždenia. Áno, nech je každý zbor samostatný, nech si vyberá pastorov, diakonov ... čokoľvek to je. A potom takto, tí ľudia tam nemajú nad sebou žiadneho biskupa. Duch Svätý chce tomu zboru niečo hovoriť, oni sa nikoho

nemusia pýtať, či môžu urobiť toto alebo tamto. To je individuálny človek v kontakte s Duchom Svätým. Ukážte mi v Biblii, čo je v Biblii väčšie pre miestny zbor nad miestného staršieho? Je to tak. Tak veru, nezávislosť miestného zboru, každý zbor sám v sebe. No, bratstvo, to je krásne. Všetky zbory majú byť takto v bratstve, spolu. Ale nezávislosť lokálneho zboru ...

²⁷ Všimnite si Pavla, ktorý bol veľkým majstrom, učiteľom, dobre vyučený, jedného dňa na ceste do Damšku, keď išiel, aby uväznil ľudí, ktorí boli na tejto novej ceste. No, on bol úprimný. Boh vás nesúdi podľa vašej úprimnosti. Nikdy som nevidel úprimnejších ľudí od pohanov. Mnohí z nich dokonca zabíjajú svoje deti a všetko možné, ako obeť modlám. Nejedná sa o úprimnosť. Človek môže vypiť kyselinu karbolovú a úprimne si môže myslieť, že pije niečo iné. Úprimnosť vás nespasí. „Niektorá cesta sa zdá byť priama pred človekom, ale jej koniec cestami smrti.“

Pavel bol úprimný, keď vo svojej vlastnej autorite svedčil proti Štefanovi, aby ho ukameňovali. Neskoršie po rokoch, páči sa mi ako sa Pavel ospravedlňuje, hovorí: „Nie som hodný nazývať sa učeníkom alebo byť nazvaný apoštolom, pretože som prenasledoval Cirkev až na smrť.“ Úprimne!

²⁸ A na svojej ceste mal prežitie. Duch Svätý sa ukázal vo veľkom Ohnivom Stípe a oslepil ho. No, prebrali sme to, tým Ohnivým Stípom bol Kristus. A On je ten istý Ohnivý Stíp, ktorý viedol tie deti cez púšť. Kristus bol Boh a Boh bol Kristus. Boh sa stal telom a prebýval v tele Pána Ježiša. Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, ukazoval, kto On je.

²⁹ V Biblii tu predtým, v tých predchádzajúcich veršoch sme čítali, že „On bol učiný čosi málo menší od anjelov. Nezobral na seba podobu anjela ale zobral na seba podobu tela.“ Anjeli neupadli, oni nepotrebujú vykúpenie. Telo upadlo, ľudské bytosti a oni potrebovali vykúpenie. Tak podľa starých zákonov, človek, ktorý mal byť vykupiteľom, musel byť prv príbuzný. Veľká Kniha Ruth, preberali sme ju tu nedávno. A ako ten Boh, ktorý je Duch sa stal našim príbuzným tým, že sa stal jedným z nás. Aby nás vykúpil a dal nám Večný Život, On sa musel stať tým čím sme my, aby my skrze milosť sme sa mohli stať takými ako On.

³⁰ A videli sme, že Ohnivý Stíp viedol deti Izraelove. A keď sa On stal tu na zemi telom, počuli sme ho jedného dňa ako hovoril a tvrdil, že On je ten Ohnivý Stíp. Oni povedali: „Ty hovoríš, že si väčší ako náš otec Abrahám?“

31 On povedal: „Prv ako bol Abrahám, JA SOM.“ Kto bol ten JA SOM? Ten Ohnivý Stĺp v horiacom kríku, večná spomienka cez všetky generácie; nie len v tej generácii ale aj v tejto generácii, Ten istý Ohnivý Stĺp. A my sme dnes ráno vďační, že máme ešte aj jeho fotografiu, že On sa nezmenil. On je Ten nesmrteľný, večný, požehnaný! On teraz robí to isté, čo robil vtedy a akí sme z toho šťastní.

32 Ale prv ako Pavel uznal toto prežitie ... On vedel, že anjel Pánov bol tým Ohnivým Stĺpom, a to bol Kristus, ten ... No, On bol anjel zmluvy, a to bol Kristus. Mojžiš to tam pokladal za ... vyvolil si radšej trpieť a strádať s ľuďmi Kristovým a byť vedený Kristom, než ako mať všetky poklady Egypta. On nasledoval Krista, ktorý bol vo forme Ohnivého Stĺpa.

33 Kristus potom povedal: „Prišiel som od Boha,“ (keď bol tu na zemi) „Idem naspäť ku Bohu.“ Po svojej smrti, pohrebe, zmŕtvychvstání, oslávené telo sedí po pravici Majestáta, aby sa prihovárал. Pavel Ho znovu videl ako Ohnivý Stĺp, Svetlo, ktoré ho takmer pripravilo o zrak. Ranilo ho slepotou.

34 Peter ho videl prísť do väzenia ako svetlo a otváralo pred nim dvere, keď vychádzal. Vidíme, že On je Alfa i Omega, prvý aj posledný.

35 A On je tu dnes s nami a robí presne tie isté veci, ktoré robil vtedy, znovu sa robí pre nás viditeľným a ukazuje to tomu vedeckému svetu.

36 Ó, v tejto veľkej hodine temnosti a chaosu na zemi môžeme byť najšťastnejšími ľuďmi na celom svete. Môžeme sa radovať, môžeme vedieť ... Po celý čas, keď ľudia na svete predkladajú rôzne tvrdenia a majú všetky možné izmi a rôzne veci ... A pritom dnes skutočný, živý Boh skrze svoje Slovo a skrze svoje viditeľné dôkazy nám ukazuje, že je tu s nami. Pracuje, pohybuje sa, žije, postupuje presne tak, ako to stále robil. Aké veľké privilegium pre nás, že to máme. Máme ... Biblia potom hovorí v druhej kapitole: „Máme pevne držať tieto veci. Pretože, akože my utečieme ak zanedbáme takéto veľké spasenie?“

37 No, ideme ďalej a vidíme, že skôr ako Pavel uznal toto prežitie ... Tu máme ten správny postup. Bez ohľadu na to akékoľvek prežitie ste kedy mali, cirkev, chcem sa vás niečo opýtať. Nezáleží na tom, ako dobre to vyzerá, aké sa to zdá skutočné, najprv to musí byť overené pomocou Biblie. Stále stojte na Slove! Nikdy to neopustíte pre žiadny druh prežitia.

38 A Pavel prv ako to uznal, odišiel dolu do Arábie a bol tam tri roky a skúmal toto prežitie so Slovom. A keď sa vrátil, bol si istý. Nič ho nemohlo vyvieť z rovnováhy, lebo stál pevne na Slove, nepohyuteľne.

A tu sa on obracia, aby ukázal týmto Hebrejom tieto veľké veci, o ktorých hovoril Starý Zákon, že sa vyplnili v Ježišovi Kristovi. Aké slávne!

³⁹ No, minulú nedeľu alebo minulú stredu brat Neville tu (v 5. kapitole) sa dotkol niektorých významných miest, pretože to je nádherná kapitola. A minulú nedeľu sa zaoberal 4. kapitolou, sabatom, dodržiavaním sabatu. Máte istotu dnes ráno, že viete čo je to dodržiavanie sabatu? Ak áno, povedzte „Amen.“ /Zhromaždenie hovorí „Amen.“/

⁴⁰ Sabat je Odpočinok, do ktorého vchádzame, nie na základe dní, nie skrze zákon, ale tým, že vchádzame do Krista, ktorý je naším Sabatom. On je náš Sabat. Prebrali sme to cez celý Starý Zákon a ukázali sme, že mal prísť taký čas, keď Slovo príde „riadok za riadkom, príkaz za príkazom.“ A On dokázal, že sme vošli do jeho odpočinku v deň Letníc: „Lebo toto dá odpočinutie unavenému.“

⁴¹ A videli sme, že Boh určil akýsi deň v Dávidovi, kde hovorí o siedmom dni. A Boh odpočinul siedmeho dňa. Dáva to deťom Izraelovým na púšti. A znovu On určil akýsi deň. Aký to bol deň? Nejaký deň v týždni? „Ten deň, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia.“ To je ten deň, keď On vchádza do vnútra, aby ti dal večný odpočinok, večný Sabat.

⁴² A tak nechodíte v nedeľu do zboru, aby ste sa stali nábožní. Keď ste sa narodili z Ducha Božieho, vošli ste naveky do Odpočinku, nie je už viac dodržiavanie sabatu. Nepretržite ste v Sabate, na veky a večne. „Vaše svetské diela sa skončili,“ hovorí Biblia, a „vošli ste do toto požehnaného pokoja.“

⁴³ Tých prvých päť kapitol umiestňujú Ježiša na pozíciu Veľkňaza. „Boh v dávných dňoch a rôznym spôsobom hovorieval ku otcom skrze prorokov, ale v tomto poslednom dni skrze svojho Syna, Ježiša.“ (1. kapitola 1. verš)

⁴⁴ Potom ďalej do konca 5. kapitoly sme Ho videli predstaveného ako Mechisedecha, ktorý nemal začiatok dní ani koniec života. Ale je nepretržite kňazom naveky. Zamyslite sa nad tým. Kto bol tento veľký muž? Dostaneme sa ku tomu asi o dve kapitoly ďalej. Celý jeho život, budeme to skúmať. Tento veľký Muž, ktorého Abrahám stretol, ktorý nikdy nemal ani otca ani matky, On nikdy nemal začiatok svojho života, ani nikdy nebude mať koniec svojho života. A On stretol Abraháma, keď sa vracal od porážky kráľov.

⁴⁵ Všimnite si túto veľkú Osobu, ktokoľvek to bol, On stále žije. On

nemal koniec života. To bol Kristus, ktorého on stretol. Budeme to hlbšie skúmať za niekoľko dní.

⁴⁶ No, chceme teraz začať tu v 5. kapitole, aby sme mali trochu podklad skôr ako sa dotkneme 6. kapitoly, lebo to je skutočne niečo výnimočné. Dávajte dobrý pozor, začneme asi od 7. verša tejto kapitoly. Dobre, začnime od 6. verša.

Ako aj na inom mieste hovorí: Ty si kňaz na veky podľa poriadku Melchisedechovho.

Ktorý vo dňoch svojho ľudského tela so silným krikom a so slzami obeťou doniesol prosby a úpenlivé modlitby k tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti, a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť,

on, hoci bol Syn, naučil sa poslušnosti z toho, čo trpel,

⁴⁷ A teraz tu je to, ku čomu sa chcem dostať, tento 9. verš. Počúvajte! Myslím, že brat Neville sa toho v stredu dotkol, nebol som tu. No, počúvajte:

a súc zdokonalený stal sa všetkým, ktorí ho poslúchajú, pôvodcom večného spasenia

nazvaný súc od Boha veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho,

o ktorom by sme mali mnoho čo povedať, ...

⁴⁸ Skončíme na tom, pretože Melchisedechom sa budeme zaoberať za niekoľko večerov.

⁴⁹ Naše pravidelné štúdium začneme od tohoto. Chcel by som ešte za chvíľu prečítať ten zbytok z tohoto, 11. verš:

o ktorom by sme mali mnoho čo povedať, a to také, čo je ťažko vyložiť, pretože ste zleniveli ušami počuť.

Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prvkom počiatku výrokov Božích a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu.

Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je neskúsený v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý. (Óóó, dúfam, že Duch Svätý vám to teraz vloží rovno do srdca)

Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je nedospelý v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý.

50 Dajte dieťaťu tvrdý pokrm, zabijete ho. Preto tak veľa ľudí hovorí: „Och - ja to neverím.“ A idú preč. To sú stále ešte deti! Oni tomu proste nevedia porozumieť. Nemôžu pochopiť tú pravdu. To ich zabíja. Veľké a mocné veci, ktoré má cirkev dnes vedieť, ale nemôžete to učiť. Oni sa na tom potkávajú. Oni nevedia čo s tým majú robiť.

51 Pavel, keď hovorí ku tejto skupine Hebrejov ... Hoci to boli znalci, ku ktorým teraz hovorí, znalci, dobre vyučení. Uvidíme to za niekoľko minút, veľmi učené. Ale to hlboké duchovné tajomstvo, na to je cirkev stále slepá. On povedal: „Čo by ste už mali iných učiť, stále ste ešte deti.“

52 Ó, ja viem, že mnohí povstanú a povedia: „Ó, ja už viac nepotrebujem chodiť do zboru. Chvála Bohu, prišiel Duch Svätý, On je učiteľ.“ Keď máš taký názor, mylíš sa. Lebo prečo Duch Svätý ustanovil v cirkvi učiteľov, ak On mal byť tým učiteľom? Vidíte? Prv sú apoštolovia, proroci, učители, evanjelisti a pastori. Duch Svätý ustanovil v cirkvi učiteľov, aby vás On cez toho učiteľa mohol učiť. A ak je niečo — ak sa to nezhoduje so Slovom, Boh to nepotvrduje, tak potom to nie je správne učenie. To sa musí porovnávať s celou Bibliou a musí to byť tak isto živé dnes, ako to bolo vtedy. To je manifestácia tej skutočnej veci.

53 Všimnite si teraz.

Ale dokonalých pokrmom je tvrdý pokrm, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobilé posúdiť, čo je dobré a čo zlé! (Vedia čo je dobré a čo zlé, skrze rozpoznanie.)

54 No, všimnite si, začíname teraz našu lekciu. Teraz keď máme tento veľký podklad, poďme do prvého verša.

Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu ...

Čo on hovorí? Všetko v týchto prvých piatich kapitolách hovorilo o Kristovi, aby ukázal kto On je. A teraz zanechávame tie počiatky učenia o Kristovi.

55 Čo sme zistili, že kto On je? Zistili sme, že On je ten veľký Jehova Boh, ktorý sa stal telom. Uvideli sme Ho nie ako proroka, ale ako plnosť Božstva telesne. On bol Jehova, ktorý sa stal telom. A to telo, Ježiš, to bol len chrám, v ktorom On prebýval. Boh prebýval v človeku! Boh sa stal zmierením pre človeka, skrze človeka, cez panenské narodenie

svojho vlastného Syna. A Jehova, Duch, prebýval v Ňom.

⁵⁶ No, koľkí sa pamätáte na náuku o Božstve? Ako sme išli naspäť a našli sme Boha ako veľkú dúhu so všetkými rôznymi duchmi ... ako to bolo. A potom to Logos vyšlo z Boha, ktoré sa stalo teofániou a ona mala formu človeka. A Mojžiš to videl ako prechádza okolo, keď stál v skalnej trhline. A potom sa tá teofánia stala úplne ľudským telom, Kristom! A ako sme uvideli, že z jeho milosti máme večný život. No, slovo na veky znamená „na určitý čas, na určité časové obdobie.“ V Biblii je povedaná „Na veky a na veky,“ spojka. Ale na veky označuje len „nejaký čas.“ Ale večne znamená stále. A len to, čo malo začiatok, má koniec. Ale to, čo nemalo začiatok, nemá ani koniec. Tak Boh nemal začiatok a On nemá ani koniec.

⁵⁷ A tak preto, Melchisedech, ten veľký kňaz (ako človek), On nemal začiatok a On nemá koniec. A keď my, cez tú teofániou, ktorá ... My sme boli učeninami na obraz Boží, prv ako bol stvorený svet. Keď sa tá teofánia stala telom a prebývala medzi nami, potom skrze Jeho smrť sme my sami prijali Jeho Ducha a nemáme koniec, máme Večný Život. Nie anjeli ale muži a ženy. Ó, keby som to len nejako mohol tak povedať, aby to moji poslucháči mohli porozumieť. Vy nikdy nebudete anjel. Boh stvoril anjelov, ale Boh stvoril človeka. A čo Boh robí je z Boha a je večné tak, ako je Boh večný. A človek je práve tak večný ako jeho Stvoriteľ, pretože bol stvorený z večnosti.

⁵⁸ Ale hriech má koniec, trápenie má svoj koniec. Preto nemôže existovať večné peklo. Peklo existuje, oheň a síra. To vieme, ale neexistuje večné peklo. Je len jeden druh večného života a ten patrí Bohu. Keby si mal naveky trpieť, musel by si mať večný život. Peklo má koniec, ono môže trvať miliardy rokov ale nakoniec zanikne.

⁵⁹ Biblia nikde nehovorí, že oni trpia večne, hovorí „ Na veky vekov.“ Jonáš si tiež myslel, že bol v bruchu veľryby na veky. Slovo na veky vyjadruje úsek alebo určitý čas, ale slovo Večne znamená nekonečne. To nemá začiatok ani koniec. To je ako prsteň, kruh, a čo sa týka nášho času, ktorý ubieha, my sme len v ... obraciame sa okolo veľkých Božích cieľov.

⁶⁰ Boží cieľ bol stvoriť človeka na svoj obraz, aby mal s ním obecenstvo. A On ho stvoril ako hmatateľnú bytosť. No, hriech nás doviedol na miesto skazenia, ale to vôbec nezastavilo Boží program. Priateľ, hriešnik, ak nie si dnes znovuzrodený z Ducha Božieho, niekde nastane tvoj koniec. A tvoj koniec je v chaose, v rutinách, v mukách a v trápení. Ale vy, ktorí veríte v Pána Ježiša, a tiež ste Ho prijali ako svojho osobného Spasiteľa, ste tak veční, ako je večný Boh. Nemáte koniec:

„Ja im dám Večný Zoe, vlastný Boží Život a nezahynú ani vôbec neprídu na súd, ale prešli zo smrti do Života.“ To je to, čo On je. Kvôli tomu On prišiel.

⁶¹ No, Ježiš vo svojom príchode, vo svojom kňazstve, neprišiel len kvôli nejakému súcitu. Veľa ľudí to tak učí, že On prišiel a povedal: „No, možno, že keď budem trpieť, budem - bude to žalostný pohľad a ľudia určite ku mne prídu.“ To je omyl, takéto niečo v Písme nie je. Lebo ešte skôr ako bol sformovaný svet, Boh poznal každú osobu, ktorá bude kedy spasená. Biblia tak hovorí. Boh nechce, aby niekto zahynul, On chce, aby všetci prišli ku pokániu. Ale súc Bohom, On to vedel skrze predvedenie.

⁶² Pozrite sa do listu Rimanom, do 8. kapitoly. Pavel tam vyzdvihuje, hovorí o Božom vyvolení, že Ezav a Jakob, prv ako sa vôbec niektoré z tých detí narodilo, Boh povedal, že ich poznal a že Ezava nenávidel a Jakoba miloval. Prv ako niektorý z chlapcov mal príležitosť vyjadriť svoju vďačnosť. Lebo On je Boh. On vie ... On je nekonečný. Keď je On nekonečný, tak poznal každú blchu, každú muchu, každého komára, všetko čo kedykoľvek bolo na zemi. On to poznal! On je nekonečný, večný, nesmrteľný, požehnaný Boh, všemohúci, všadeprítomný, vševedúci. Neexistuje nič, o čom by On nevedel a preto On môže povedať aký bude koniec. On od začiatku vedel aký bude koniec.

⁶³ Čo je to proroctvo, to je len jeho vedomosť. On je najvyšší obhajca. On je - On je sudca. On len hovorí tomu advokátovi niečo zo svojej múdrosti. A to je vlastne proroctvo, ktoré to môže predpovedať, pretože On vie čo bude. No, to je Boh, ktorému slúžime. Nie boh histórie. Nie ako budhisti a mohamedáni a tak ďalej, ale Boh, ktorý je všadeprítomný (práve teraz) tu dnes ráno v tejto sále, práve teraz; veľký Jehova, JA SOM, ktorý samého seba sformoval do ľudskej podoby, aby zobral na seba formu hriešneho tela. Takýto On je. To je ten, ktorý ťa vykúpil. Nikde, nikdy nemôže byť niekto iný, kto to by to mohol urobiť.

⁶⁴ Boh nemal tam hore troch a neposlal jedného z nich, svojho Syna. To bol sám Boh, prichádza vo forme Syna. Syn má počiatok a ten Syn mal počiatok. Ako niektorí z vás, drahí katolíci, mám vašu knihu: Fakty našej viery, v ktorej sa hovorí: „Večné synovstvo Božie.“ Ako vysvetlite to slovo? Ako tomu dáte zmysel? Ako to môže byť večné? To nie je Biblia, to je vaša kniha. Večné synovstvo, oni nemajú ... to nie je správne slovo, lebo všetko, čo je synom malo začiatok. A večnosť nemá začiatok. Tak to nie je večné synovstvo, Kristus sa stal telom a prebýval medzi nami, On mal začiatok. To nebolo žiadne večné synovstvo, večné je Božstvo, nie synovstvo. No, On prišiel, aby nás vykúpil a On nás

vykúpil.

65 No, Pavel, dostávame sa ku tomu, o čom verím, že pri týchto posledných lekciami ste tomu porozumeli. Budeme to znovu ešte niekedy preberať, ak Pán dá, verš za veršom.

66 A teraz:

Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti ... (Na tom sa ľudia potkávajú, či nie? Nesme sa k dokonalosti) ... a nekladme zase základu ...

67 Pozorujte toto. Zoberme toto slovo „dokonalosť.“ Viete, že je len jeden spôsob, ako zastanete v prítomnosti Božej? To je dokonalosť! Boh nemôže tolerovať nesväté veci.

68 A vy zákonníci: ako sa môžete urobiť dokonalými, keď nemáte nič, čím by ste sa zdokonalili? Narodili ste sa v hriechu. Už vaše počatie bolo v hriechu. Samotná túžba po tom, aby ste tu boli, bol hriech: „Narodení v hriechu, sformovaní v neprávosti, prichádzate na svet a hovoríte klamstvo.“ Kde sa potom chcete postaviť?

69 Kde sa postavíš ty, hriešnik, ktorý si povedal: „Prestanem fajčiť a pôjdem do neba?“ Kde sa postavíš ty, vlažný, skostnatelý, tak zvaný kresťan, ktorý tu pohľadovo prechádzaš okolo a hovoríš: „No, ja patrím do cirkvi.“ Ty hriešnik! Je to tak. Ak si sa nenarodil z Ducha Božieho si stratený. Je to tak.

70 Ako chceš ísť do neba? Hovoríš: „Nikdy v živote som neklamal. Ó, ten miláčik. To bol proste od začiatku anjel.“ To je klamstvo. Nestarám sa o to aký si dobrý, ty si hriešnik. A nemáš nič; nie je žiadny kňaz, žiadny biskup, žiadny kardinál, žiadny pápež ani nič iné, čo by ťa mohlo spasiť, pretože oni sú v tom istom člene, v ktorom aj ty. Za chvíľu sa ku tomu dostaneme. Proste v takom istom stave, on bol ... Pápež v Ríme sa narodil v hriechu, bol sformovaný v neprávosti, prichádza na svet a hovorí klamstvo, narodil sa zo sexuálnej žiadosti muža a ženy. Kde z takého niečoho môžeš získať spravodlivosť?

71 „Dobre, jeho otec a mama sa narodili takým istým spôsobom, a oni sa narodili takým istým spôsobom a jeho stará mama a starý otec a tak ďalej.“ To je od začiatku hriech!

72 Tak kto môže povedať, že toto je sväté a tamto je sväté? Je len jedna svätá vec, a to je Ježiš Kristus, Syn živého Boha, ktorý sa stal dokonalý. A od nás sa vyžaduje, aby sme boli dokonalí. A tak ako sa staneme dokonalí? Skúste to sami. Vôbec by som sa nechcel pokúsiť

dostať sa do neba na základe toho, že: „Narodil som sa pred piatimi minútami a hneď teraz odchádzam zo sveta.“ Bol by som stratený! Keby som v živote nepomyslel na nič zlého, keby som v živote nepovedal žiadne zlé slovo, keby som sa nikdy nepozrel na nič zlého, ani nemyslel nič zlého ani nič, som práve tak odporný a čierny ako začmudené steny pekla. Som hriešnik.

⁷³ Mohol by som celý život byť zavretý v nejakej miestnosti, ako nejaké karmelitánske sestry alebo niečo také a nikdy nevidieť svet, zostávať tam a modliť sa celý svoj život, robiť dobre, narodiť sa ako multimilionár a dať všetko čo mám biednym. Jednako som stále hriešnik a pôjdem do pekla. Tak veru!

⁷⁴ Mohol by som už od kolísky vstúpiť do luteránskej cirkvi, do baptistickej, do letničnej, do presbyteriánskej a žiť verne až sto rokov pre tú cirkev a môj život by skončil a nikto by nemohol ukázať na mňa prstom a povedať, že som niekedy mal nejakú zlú myšlienku, aj tak pôjdem do pekla s takou istotou ako tu stojím.

⁷⁵ Ja som hriešnik. To súhlasí. Nemám nič, neexistuje vôbec žiadny spôsob ako by som mohol nájsť nejakú cenu, aby som to zaplatil. Boh požadoval smrť a keby som dal svoj vlastný život, keby som dal svoj život, ako by som potom mohol činiť pokánie, pretože človek ... prv musí byť zaplatený ten dlh. A Boh bol ten jediný, ktorý mohol položiť svoj život a znovu ho vziať. Tak On sa mohol stať hriechom a položiť svoj život a vziať ho a nazvať to „spravodlivosť“ a dlh je zaplatený. Tu to máte.

⁷⁶ A teraz si otvorme evanjelium Matúša asi 8. kapitolu, myslím, že je to 7. alebo 8. kapitola. Budeme vidieť čo tu Ježiš hovorí. Dobre, to je Matúš 5. kapitola a ... Ježiš káže tie blahoslavenstvá, 47. verš.

A keby ste pozdravovali iba svojich bratov, čo zvláštnejšieho činíte? Či azda nečinia toho istého i pohania? (Dávajte pozor.)

Vy tedy buďte dokonalí, ako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý. (To bolo Ježišove prikázanie.)

Vy teda buďte ...

⁷⁷ Ľudia hovoria: „Nikto nemôže byť dokonalý. Biblia hovorí, že nieto ani jedného, dokonalého. Tu si to protirečí.“ Naozaj? Dobre, vy nemôžete byť sami v sebe dokonalí. Ak spoliehate na to čo ste urobili, ste stratení. A tak buďte dokonalí, a to tak dokonalí, ako je Boh

dokonalý.

78 No:

Vy teda buďte dokonalí, ako váš Otec ... v nebesiach je dokonalý.

PRETO ...

79 A teraz 5. kapitola ... 6. kapitola List Židom:

PRETO zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti ...

80 A teraz ty Branhamova modlitebňa: Ó, ja viem: „My máme uzdravenia.“ To je nádherné. „Máme videnia.“ Ó, to je pekné. A máte duchovné sny a niekedy to nie sú duchovné sny. A niekedy ... snažíme sa pomôcť chudobným. Robíme čo môžeme. Ó, to je dobre, ale to nie je to o čom teraz hovoríme. Vchádzame do ďalšej fázy.

... zanechajúc ... učenia ...

81 „Ó, áno, my máme učenia o Kristu, veríme, že On bol Syn Boží, že sa narodil z panny. Veríme tomu so všetkými týmito vecami.“ To je také nádherné. Ale zanechajúc to, poďme ďalej do dokonalosti! Ó, prajem si, aby som mal teraz hlas archanjela, aby som toto postavil na také miesto, aby ste to mohli vidieť.

82 On teraz hovorí:

... zanechajúc ... všetky učenia o Kristu ...

Všetkých teológov a všetky teológie ktoré poznáme, všetko o Kristovom Božstve, ako On bol Boh, ktorý sa stal telom, všetky tieto ostatné veci.

83 Pavel ide ďalej, aby to tu všetko vysvetlil, za chvíľu. Čítajme to trochu, kým sa ku tomu dostaneme.

... nekladme zase základu pokánia z mŕtvych skutkov, ... (no, veríme tomu) ... a viery na Boha, (veríme tomu)

A učenia o krstoch, (Proste ako máte byť pokrstení, tomu veríme) ... o vskladaní rúk, ... (veríme vo vskladanie rúk, či ne? Všetko toto. Samozrejme) ... o zmŕtvychvstaní mŕtvych, ... (tomu veríme)

84 Všimnite si teraz, tu vidíte, že pri slove súd je použité slovo večný. To znamená na veky. Keď Boh vypovie súd, on je na veky. Potom,

nemôže byť viacej zmierenia po vynesení súdu. Teraz môžete porozumieť, prečo Boh musel zobrať svoju vlastnú - svoju vlastnú ... ako to my nazývame, svoju vlastnú medicínu. Keď On odsúdil človeka za hriech, jediný spôsob ako ho On mohol zmieriť bol ten, že On sám zaujal jeho miesto. To je jediný spôsob ako mohol byť človek zmierený - alebo ako nás mohol zmieriť, zaujať naše miesto a stať sa hriešnikom. Boh, Jehova sa stal hriešnikom a On položil svoj život.

⁸⁵ No, ty by si mohol položiť svoj život ako hriešnik, aby si zomrel za tú vec. Pavel povedal: „Hoci by som dal svoje telo, aby som bol upálený ako obeť, stále nič nie som,“ pretože to nebude fungovať. Vidíte, keď ty zomrieš, je s tebou koniec. Zomrieš ako hriešnik, si stratený.

⁸⁶ Ale Boh prišiel dole v tele a odsúdil hriech v tele tým, že sa stal hriešnym telom. Pretože On bol Večný Boh a vzkriesil svoje vlastné telo. Tak On je ten, ktorý ospravedlňuje. No: „všetky tieto veci ... Nesme sa k dokonalosti,“ povedal Pavel.

⁸⁷ Teraz dávajte pozor:

... o večnom súde.

... urobíme aj to, keď len dovolí Boh. (3. verš.)

⁸⁸ No: „Podme ďalej do dokonalosti.“ Ježiš povedal: „Vy tedy buďte dokonalí, ako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý.“ A my, každý jeden sme zavrhnutí. Bez ohľadu na to čo robíme, sme zavrhnutí. Narodili sme sa ako zavrhnutí. Tvoja matka a otec sa narodili zavrhnutí. Tvoj ... všetci tvoji predkovia sa narodili v hriechu, boli sformovaní v neprávosti. Tak ako to vôbec môžeš dosiahnuť? Ako budeš dokonalí? Keby si nikdy nič také neurobil, nikdy by si nekradol, neklamal, nikdy v živote by si nič také neurobil, stále si zavrhnutý. Bol si zavrhnutý ešte skôr ako si sa prvý krát nadýchol, bol si zavrhnutý. Je to tak. Boh ťa zavrhol ešte skôr, ako si sa prvýkrát nadýchol. Pretože si bol zavrhnutý skrze sexuálnu žiadosť tvojho otca a matky, ktorí ťa skrze svoj skutok priviedli tu na zem a Boh to na začiatku zavrhol. A ty si od začiatku zavrhnutý. Tak kde ... ? A Každý jeden človek na zemi bol zavrhnutý s tebou. Tak odkiaľ vezmeš dokonalosť?

⁸⁹ Dávajte pozor! Pozrime za chvíľu do 10. kapitoly Listu Židom. Dobre počúvajte. Chcem čítať kúsok z 9. kapitoly, najprv, 11. verš:

Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúceho dobrého, väčším a dokonalejším stánom, (svojím vlastným stánom, svojím telom) ...

⁹⁰ Vidíte, ten starý stánok ... Všimli ste si, že ten starý stánok mal vo

vnútri záclonu, ktorá zakrývala archu, kde prebýval Boh? Kolkí to viete? Skutočne. No, tu ten starý ľudmi postavený stánok, tie záclony z tých starých mŕtvych kozích koží a tak ďalej, z toho bol urobený stánok, aby skrýval prítomnosť Božiu. Kolkí viete, že tam mohol vojsť len jeden človek raz za rok? Skutočne a to bol Áron, vchádzal tam raz za rok a musel byť pomazaný. A, ó, to bola požiadavka! A v ruke musel mať oheň; a ak by tam vošiel bez toho, tak by zomrel, keby len vošiel za tú záclonu. Padol by mŕtvy. On tam musel ísť a zapalovať tieto svietniky, a kropiť zľutovnicu (trón milosti) a to vyžadovalo krv mŕtvej náhrady, ako ... a tak Kristus musel prísť a vyplniť to.

⁹¹ No ... ale Boh sa potom stal iným druhom príbytku. A tým príbytkom bol kto? Ježiš. A Boh bol v Ježišovi a On bol skrytý, ale On zmieroval svet so Sebou, skrze svoje prejavenie. Kristus zjavil Boha, povedal: „To nie ja konám tie skutky, to je môj Otec, ktorý prebýva vo mne. Ja nerobím nič sám od seba, ale čo vidím, že Otec činí. Otec vo mne mi ukazuje tieto videnia a potom robím presne to, čo mi Otec káže robiť.“ Rozumiete to? Boh bol v ľudskom tele, nie za mŕtvymi kozími kožami, ale bol živý, pohyboval sa. Boh mal ruky, Boh mal nohy, Boh mal jazyk, Boh mal oči, a to bol Kristus! To bol On.

⁹² No, On odišiel a prišiel Duch, aby skrze Jeho smrť urobil dokonalú cirkev a priviedol cirkev do poslušnosti. A potom ten istý Duch, ktorý bol v Kristovi je v cirkvi, robí tie isté veci, ktoré robil Kristus: „Ešte chvíľu a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, pretože ja budem s vami a to vo vás až do skončenia sveta.“

⁹³ A teraz počúvajte toto:

Ale Kristus sa stal veľkňazom budúceho dobrého, väčším a dokonalejším stánom, nie učeným rukou, to jest nie stánom tohoto stvorenia, (On nebol postavený rukami. Ako sa On narodil? Z panny.)

ani nebolo toto telo posvätené krvou kozlov a teliat, ale jeho vlastnou krvou ...

⁹⁴ Viete, že krv pochádza z mužského pohlavia. A potom niekto povedal: „Ó, Ježiš bol Žid.“ On nebol Žid. „Ó, my sme spasení židovskou krvou.“ Nie, to nie je pravda. Keby sme boli spasení židovskou krvou, stále by sme boli stratení. Ježiš nebol Žid a ani pohan. On bol Boh. Boh Otec, Duch, Ten neviditeľný: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Otca Ho vyjadril.“ On zmanifestoval Boha, čím Boh je.

⁹⁵ A teraz jeho cirkev má manifestovať Boha, aby ukázala čím je Boh. Vidíte? Čo robíme? Organizujeme sa a „Ja nemám s nimi nič

spoločného, to sú metodisti, to sú presbyteriáni. Nič s nimi nechcem mať, ja som baptista, ja som letničný.“ S takýmito motívmi si stratený. Tak veru!

⁹⁶ Kto sa môže chváliť? Kto môže niečo povedať? Pozrite sa na tú hanbu akú priniesli presbyteriáni. Pozrite sa na tú hanbu, na baptistov. Pozrite sa na tú hanbu, na katolíkov. Pozrite sa na tú hanbu, na letničných, nazarénov, pútnikov svätosti. Pozrite sa na tých ostatných. Ale, vyzývam vás, aby ste skúsili vytknúť čo len jednu vec Jemu! Amen. Skúste niečo nájsť, keď Všemohúci Boh povedal: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo prebývať, jeho počúvajte.“ Tu Ho máte, to je ten dokonalý.

⁹⁷ No, čítajme teraz trochu ďalej:

ani nie krvou kozlov a teliat, ale svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne, vynajdúc večné vykúpenie (rozumiete to?) ... večné vykúpenie pre nás.

⁹⁸ Nie že dnes som vykúpený a potom na budúci týždeň, keď sa začne evanjelizácia, budem znovu vykúpený a potom, ó, odpadáme a znovu budeme vykúpení. Vy ste vykúpení raz navždy. Tak to je. Nie znovu vykúpený, vykúpený, vykúpený. Večné vykúpenie! „Ten kto počuje moje slová a verí tomu, ktorý ma poslal, má Večný Život a nepríde na súd, ale prešiel (minulý čas) ... prešiel zo smrti do života.“ (Pretože sa triasol? Pretože bol pokrstený určitým spôsobom? Pretože mal na ruke krv?) „Pretože uveril v jednorodeného Syna Božieho!“ Tak máme Večné vykúpenie.

⁹⁹ Počúvajte teraz:

Lebo jestli krv kozlov a býkov a popol jalovice, kropiaci zobecných, poškrvnených, posväcuje na čistotu tela

o koľko viacej krv Kristova, ktorý skrze večného Ducha obetoval sám seba bezvadného Bohu, očistí vaše svedomie od mŕtvych skutkov, aby ste svätoslúžili živému Bohu? (Prešiel zo smrti do života.)

¹⁰⁰ Prečo sa staráte o to, čo si myslí svet? Prečo sa staráte o to, čo si myslia vaši susedia? Naše svedomie zomrelo a sme obnovení a znovuzrodení skrze Ducha Božieho, aby sme slúžili pravému a živému Bohu. Tu to máte.

¹⁰¹ Preskočme teraz do 10. verša ... či do 10. kapitoly, hneď na druhej strane:

... zákon majú iba tŕňu budúceho dobrého, nie sám obraz vecí, nemôže nikdy obeťami, tými istými každého roku, ktoré ustavične donášajú, z-d-o-k-o-n-a-l-i-t' tých , ktorí prichádzajú. (z-d-o-k-o-n-a-l-i-t', to je tá dokonalosť)

... zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti, ...

vy teda buďte dokonalí, ako váš Otec ... v nebesiach je dokonalý.

¹⁰² Zákon majú iba tŕňu budúceho dobrého, všetky nariadenia a umývania a ... všetky tie ostatné veci, ktoré mali, nikdy nemohli urobiť človeka dokonalým. A Boh jednako vyžaduje dokonalosť.

¹⁰³ To že vstúpite do nazarénskej cirkvi, to vás neurobí dokonalými. To, že vstúpite do baptistickej cirkvi, letničnej cirkvi, či do akejkoľvek, to vás neurobí dokonalými. To že si dobrý, čestný človek, to ťa neurobí dokonalým. Svojimi zásluhami nemôžeš nič dosiahnuť. To nemá nič spoločného s tvojimi zásluhami, si stratený. Ty povieš: „No, dodržiavam zákon. Dodržiavam sabat. Dodržiavam toto, všetky nariadenia Božie. Robím toto.“

¹⁰⁴ Pavel povedal: „Odložme to teraz všetko nabok.“

¹⁰⁵ „To je všetko dobré, ale budeme robiť toto. Budeme krstiť ľudí, a budeme klásť na nich ruky, aby boli uzdravení a tak ďalej.“

¹⁰⁶ Mohli by sme to zobrať verš za veršom, každú z týchto vecí. Krst, veríme tomu: „Jedna nádej, jeden Pán, jedna viera, jeden krst.“ Veríme, že je krst. Veríme vo vzkriesenie mŕtvych. Samozrejme. Veríme, že Ježiš zomrel a znovu vstal. Veríme tomu. Klásť ruky na chorých, to je vlastne povedané: „Uverivších budú nasledovať tieto znamenia. Keď na chorých budú klásť ruky, budú uzdravení.“ Veríme tomu. Ale čo je to? Pavel povedal: „To všetko sú mŕtve skutky!“ To je niečo, čo vy robíte. A teraz poďme ďalej ku dokonalosti. Ó!

¹⁰⁷ Chodíme do tejto modlitebne, nie do jej základov. Do samotnej modlitebne. To je základ: zákon a spravodlivosť a pripojenie sa do zboru a dať sa pokrstiť a vskladať ruky. To sú všetko cirkevné nariadenia, ale teraz poďme do dokonalosti. A je len jeden, ktorý je dokonalý. To je Ježiš.

108 Ako sa do Neho dostaneme? „Skrze metodistov?“ Nie! „Skrze letničných?“ Nie! „Skrze baptistov?“ Nie! „Skrze nejakú cirkev?“ Nie! „Skrze rímskokatolícku?“ Nie!

109 Ako sa do Toho dostaneme? Rimanom 8/1.

A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristovi, ktorí nechodia podľa vecí tohoto sveta, podľa tela, ale podľa Ducha. (Ktorí nevenujú pozornosť tomu, čo hovorí svet.)

110 Ešte aj keď si chorý a doktor ti povie, že zomrieš, nevenuješ tomu pozornosť, ani trochu ťa to netrápi.

111 Ak ľudia hovoria: „Musíš sa stať katolíkom, aby si bol spasený, alebo presbyteriánom, alebo musíš robiť toto.“ Vôbec si to nevšímaš. A tak nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristovi Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela (podľa vecí, ktoré vidia). Všetko čo vidíte svojimi očami, je zemské.

112 Ale sú veci, ktoré vidíte svojím duchom, skrze Slovo, Slovo je Božie zrkadlo, ktoré odzrkadľuje čo je On a čo si ty. Haleluja! Ono ti hovorí ... Toto je jediná kniha na svete, ktorá ti hovorí odkiaľ pochádzaš, kto si a kde ideš. Ukážte mi nejakú stranu akejkoľvek literatúry ... so všetkou tou vedou a so všetkým, každú dobrú knihu, ktorá bola napísaná, žiadna z nich ti to nemôže povedať. To je Božie zrkadlo, ktoré ukazuje, čo je On a čo si ty. Potom medzi tým je krvavá stopa, ktorá ti ukazuje, čo môžeš byť, ak sa chceš tak rozhodnúť. Tu to máte: „Skrze jedného Ducha.“

113 No, 1. Korint'anom 12. Ako sa dostaneme do toho Tela? „Cez potrasenie rúk?“ Nie! „Vstúpením do cirkvi?“ Nie! „Tým, že sa dáme pokrstiť dozadu, alebo dopredu? V mene Otca, Syna a Ducha Svätého? V mene Ježiša Krista? V mene Ruže Sáronskej, Ľalie z údolia, Rannej Hviezdy? Alebo v čokoľvek chcete? To s tým nemá nič spoločného, len uspokojenie dobrého svedomia voči Bohu. A to sa ešte hádame, nemáme jasno a argumentujeme, rozdeľujeme sa a robíme rozdiely. Je to tak. Ale to všetko sú mŕtve skutky! Ideme do dokonalosti.

114 To sú veci, ktoré som ja urobil. Pokrstil ťa nejaký kazateľ. Či ťa pokrstil tvárou dopredu alebo dozadu alebo trikrát, štyrikrát, alebo raz, alebo ako to urobil, to s tým nemá nič spoločného. Ty si aj tak pokrstený len do obecenstva tej cirkvi, dokazuješ tej cirkvi, že veríš v Kristovu smrť, pohreb a skriesenie. Klásť ruky na chorých, aby boli uzdravení, to je pekné. Ale to je všetko telesné a to telo znovu zomrie s takou istotou ako že žiješ. Ono znovu zomrie. No odložme nabok všetky tieto

veci a podľame do dokonalosti.

¹¹⁵ Ako vojdeme do dokonalosti To je to, čo chceme vedieť. Kristus je dokonalý: „Boh položil na Neho nepravosť všetkých nás. On bol ranený pre naše prestúpenia, zrtený pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola zložená na neho a jeho sinavicou sme uzdravení.“ To je to Telo, do ktorého sa chceme dostať. To je to Telo. Prečo? Ak si v tom Tele, nikdy neprídeš na súd, nikdy neokúsiš smrť. Oslobodený si od všetkej smrti, súdu, hriechu a všetkého ďalšieho, keď sa nachádzaš v tom Tele.

¹¹⁶ „Kazateľ, ako sa do Neho dostaneme? Tým, že sa pripojíš ku tomuto zboru?“ To si ešte stále stratený. Ku nemu sa aj tak nemôžeš pripojiť, pretože nemáme žiadnu členskú knihu. „Ako sa do Neho dostaneme? Tým, že sa pripojíme ku nejakému zboru?“ Vôbec nie! „Ako sa do Neho dostaneme?“ Tým, že si sa do Neho narodil.

¹¹⁷ 1. Korint'anom 12:

Lebo i v jednom Duchu my všetci sme pokrstení v jedno telo ...

¹¹⁸ Skrže krst Duchom Svätým sme pokrstení do toho Tela a slobodní od hriechu. Boh vás už viacej nevidí, On vidí len Krista. A keď si v tom Tele, Boh to Telo nemôže odsúdiť. On ho už odsúdil. On vzal na Seba náš súd a pozval nás dovnútra. A skrže vieru, skrže milosť, ideme a prijímame svoje odpustenie. A Duch Svätý nás privádza do obecnstva s Ním. A už viacej nechodíme podľa vecí tohoto sveta, ale chodíme v Duchu. Sme oživení, prišlo ku nám Slovo. On zomrel namiesto mňa. A ja som oživený. Tu som, ktorý som bol predtým mŕtvy v hriechu a v previneniach, bol som oživený. Mojou jedinou túžbou je slúžiť Jemu. On je mojou jedinou láskou. Všetky svoje kroky chcem robiť v Jeho mene. Alebo kdekoľvek idem, čokoľvek robím, oslavujem Jeho. Či na poľovačke či pri chytaní rýb či pri hre s loptou či ... keď robím čokoľvek, musí to byť „Kristus vo mne“ v takom živote, že to až vyvolá v ľuďoch túžbu, aby tiež boli takí. Nie klebety, nie ohováranie za chrbtom a hádky ohľadne vašich cirkví. Rozumiete? „Skrže jedného Ducha sme pokrstení do toho Tela. A keď uvidím krv preskočím vás.“

¹¹⁹ Počúvajte. Prečítajte tu ešte trochu ďalej, prosím.

... nemôže nikdy ... zdokonaľiť tých, ktorí prichádzajú.

Lebo ... (2. verš, 10. kapitola)

Lebo či by ich už neboli prestali donášať?

¹²⁰ Keby to mohlo urobiť človeka dokonalým a Boh vyžaduje

dokonalosť ... Keby dodržiavanie zákona a vykonávanie všetkých prikázaní ťa učinilo dokonalým, tak potom nič iné nie je potrebné, ty si sa už stal dokonalý. Pretože keď si dokonalý, si večný. Pretože jedine Boh je večný a jedine Boh je dokonalý. A jediný spôsob ako môžeš byť večný je ten, že sa staneš časťou Boha.

... raz očistení, nemali nijakého svedomia hriechov. (čo?) ... ktorí slúžia, raz očistení ... nemali nijakého svedomia ... (ak si píšete, v preklade je to „túžba“) ... ktorý svätoslúžia, raz očistení, nemajú už viac hriešnu túžbu.

¹²¹ Ak ten veriaci bol raz očistený ... Teraz vstanete a poviete: „Ó, haleluja, minulý večer som bol spasený ale som ... No dobre, chvála Bohu, ona spravila, že som odpadol. Haleluja, jedného dňa budem znovu spasený.“ Ty biedny, nevyučení analfabet. To tak vôbec nie je. „Ten veriaci, ktorý bol raz očistený, nemá viacej hriešne svedomie.“ Biblia hovorí ...

¹²² Počúvajte za chvíľu, keď to budeme čítať.

Ale v nich leží upomienka na hriechy rok po roku.

¹²³ A teraz preskočíme do 8. verša, aby sme ušetrili čas, to je to ku čomu sa chcem dostať.

Keď tu vyššie hovorí: Obetí a posvätného daru a zápalných obetí ... za hriech si nechcel ani si v nich nemal záľuby, v obetiach, ktoré sa donášajú podľa zákona,

¹²⁴ 9. verš:

potom riekol: Hľa, idem činiť, ó, Bože tvoju vôľu. Ruší prvé (zákon), aby postavil druhé.

¹²⁵ Prajem si, aby sme mali čas a zastavili sa pri tom. Kým si presbyterián alebo letniční alebo baptista alebo metodista, On nemôže s tebou nič urobiť. On to prv musí všetko odstrániť. Rozumieš? Aby mohol ustanoviť to druhé. Kým hovoríš: „No, ja som metodista.“ Nemám nič proti metodistom, ani baptistom, ani letničným. Ale brat, tu sa o tom nehovorí. Musíš ísť do dokonalosti, to znamená do Krista.

¹²⁶ Všimnite si teraz toto, ešte chvíľku.

v ktorej vôli sme posvätení donesenou obeťou Ježiša Krista, raz navždy. (ó?)

127 Čítajme ešte trochu ďalej. A držte to, nech to do vás vsiakne, kým to čítame („raz navždy“)

A každý kňaz stojí svätoslúžiac deň ako deň a často donáša tie isté obete, ktoré nemôžu nikdy sňať hriechy.

Ale on ... (ste pripravení? Máte teraz rozopnutú vestu, aby to neodskočilo, aby to išlo rovno do srdca?)

Ale on ... (kto? nie Rímsky pápež, nie biskup metodistickej cirkvi, ani žiadnej inej cirkvi.)

Ale on, Kristus, donesúc jednu bitnú obeť za hriechy navždy sa posadil po pravici Božej

A teraz už len očakáva, až budú jeho nepriatelia položení za podnož jeho nôh.

Dávajte pozor! Tu to je.

Lebo jednou obeťou z-d-o-k-o-n-a-l-i-i ... On ich urobil dokonalými ... (Do ďalšieho prebudenia? Čo je tu povedané?) ... zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú. (rozumiete tomu? „Nesme sa k dokonalosti!“)

128 No vy ľudia svätosti hovoríte: „Ó, áno, my veríme v svätosť. Haleluja, my veríme v posvätenie.“ Ale prijímate svoje vlastné posvätenie. Vy len prestanete robiť toto a prestanete robiť tamto, vy viete, že to nemáte robiť. Kým Kristus neotvoril dvere a neoživil to pre vaše srdce, ... a vy sa stanete miestom, kde hriech je mŕtvy a túžba, so všetkým tým je koniec. Potom On odstraňuje nabok vašu vlastnú spravodlivosť a môže ustanoviť vo vás seba samého. A to je Kristus, Syn Boží vo vás, nádej chvály.

129 „Nesme sa k dokonalosti.“ Ako môžeme byť dokonalí? Skrže Kristovu smrť; nie skrže to, že vstúpime do cirkvi, nie skrže naše dobré skutky, ktoré robíme (to je všetko dobré), nie preto, že sme boli pokrstení takto alebo tak, nie preto, že sme boli uzdravení, keď na nás položili ruky, ani kvôli ničomu inému. „Veríme v smrť, pohreb a vo vzkriesenie.“

130 Pavel povedal: „Hoci by som hovoril jazykmi ľudskými aj anjelskými (to sú jazyky, ktorým možno rozumieť a jazyky ktorým nemožno rozumieť, musia byť vykladané), nič nie som. Hoci by som mal dar

známosti a rozumel by som všetku múdrosť Božiu (vysvetlil Bibliu od ... všetko v nej dal do súvislosti), „Nič nie som.“ V takom prípade nestojí za veľa chodiť do školy, však? - aby ste sa naučili Bibliu. „Hoci by som mal vieru, že by som mohol vrchy prenášať ...“ Kampane s uzdravovaním potom veľa neznamenajú, však? „Ničím nie som, hoci by som vydal svoje telo, aby som bol upálený ako obeť.“

131 „Ó,“ ľudia hovoria, „to je nábožný človek.“

132 „Ale on ničím nie je,“ povedal Pavel, „ešte nie je ničím.“

133 „Lebo kde sú jazyky, oni ustanú, kde sú proroctvá, budú zmarené; tam kde sú všetky tieto ostatné veci, to ustane. Ale keď príde to čo je dokonalé, vtedy to sčiasťky bude zmarené.“ Vidíte, to je dokonalé. Čo je dokonalé? Láska! Čo je to láska? Boh! Dajme nabok všetky tieto drobné mŕtve skutky a nariadenia a poďme ďalej do dokonalosti. Vidíte to? My sme zdokonalení skrze Krista. Ako sa do toho dostaneme? Skrze krst Duchom Svätým!

134 „No dobre, čo sa deje?“ Prešiel si zo smrti do života.

135 Dobre, či sa pri tom trasiem? Skáčem? Robím to ...?“ Nemusíš robiť nič. Ty si to už urobil. Boh ťa preniesol zo smrti do života a si živý. Dokazuje to potom ovocie tvojho života.

136 Mnohí z vás metodistov a nazerénov kričali, ako len vládali a kradli kukuricu na cudzom poli. Je to tak, a robili všetko čo len mohli.

137 Mnohí z vás letničných hovorili v jazykoch, ako keď sa sype hrach na suchú kravskú kožu, skutočne, a len čo vyšli von, behali s cudzou ženou a robili všetky možné veci. Brat, to nie je to.

138 Nesnažte sa mať žiadnu senzáciu ani nič také čo by zastúpilo miesto Ducha Svätého. Keď prichádza znovuzrodenie, si premenený. Nemusíš robiť nič, aby si to dokázal, tvoj život to dokazuje. Ako chodíš, tvoja láska, pokoj, trpezlivosť, krotkosť, pokora, zhovievavosť, to je to čím si. A celý svet vidí v tebe odzrkadlenie Ježiša Krista.

139 No, hovorenie v jazykoch, vykrikovanie, to sú len prejavy, ktoré nasledujú tento druh života. A vy môžete zobrať a napodobniť tieto prejavy a pri tom vôbec nemať ten život. Vidíme to. Kolíkí viete, že je to pravda? Skutočne to vidíte. Ó, vidíte to všade okolo seba.

140 Tak, nie je nič o čom by ste mohli povedať, že to je dôkaz Ducha Svätého, okrem života, ktorý žijete. Keď chcete hovoriť v jazykoch, to je úplne v poriadku, ak žijete takým životom, ktorý za tým stojí. To je v poriadku. A keď chcete kričať, dobre, to je dobre. Ja tiež kričím, niekedy

som taký šťastný, že len ťažko udržím topánky na nohách, chcel by som z nich vyskočiť. A to je úžasné. Verím v niečo také.

¹⁴¹ Vidám videnia, uzdravenia chorých, skriesenie mŕtvych. Keď tam ležia a doktori odchádzajú a hovoria: „Je s nimi koniec, zomreli.“ ležia tam niekoľko hodín a Duch Svätý prichádza rovno dole a ukazuje videnie, chodí tam a zobudí toho človeka. Videl som uzdravenie hluchých, nemých, slepých, videl som ako chromí chodili. To ne... To boli len prejavy.

¹⁴² Brat, dávno predtým, ešte skôr ako bol svet ... ako mal svoje základy; Boh sa skrze svoju večnú milosť pozrel dole a skrze predzvedenie videl teba aj mňa. On vedel, v ktorom veku tu budeme žiť, On vedel akí budeme. A tak skrze vyvolenie nás vybral pred založením sveta, aby sme boli s Ním bez poškvrny.

¹⁴³ No, keď nás On vybral pred založením sveta, aby sme boli v Ňom bez poškvrny a my sme sa narodili celí poškvrnení a nič iné nemohlo ... nič nás nemohlo očistiť, ako budeme bez ... ako budeme bez poškvrny? On poslal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v neho nemal koniec života, ale mal Večný Život, aby nikdy neza- hynul, ale mal Večný Život. Potom, keď vchádzame do Neho, skrze vieru, z milosti sme spasení, vďaka tomu, že nás Duch Svätý zavola.

¹⁴⁴ Prv ako bolo na tejto zemi nejaké telo, ležali tu vaše telá. Telo je zložené z vápnika, horčíka, vlhkosti kozmického svetla, z olejov a tak ďalej, zo šestnástich prvkov. A Duch Svätý sa začal vznášať nad zemou, akoby si ju nahováral. A keď to robil, prvé ako viete, vyrástol malý veľkonočný kvietok. Potom On vyviedol nejakú trávu a nejakých vtákov a po nejakom čase sa objavil človek.

¹⁴⁵ No, On neurobil ženu z prachu zeme. Ona už od začiatku bola v mužovi, muž a žena sú jedno. Tak On zobral z Adamovho boku rebro a urobil ženu, pomocníčku pre neho a potom prišiel hriech.

¹⁴⁶ Potom keď prišiel hriech ... Boh nebude porazený bez ohľadu na to, čo sa deje. On nebude nikdy porazený. Potom ženy začali rodiť na zem ľudí. A Boh, skrze večnú milosť, videl kto bude spasený a On ťa zavola: „Nikto nemôže prísť ku mne, keby ho nezavola prv môj Otec. Nie ten kto chce ani ten kto beží, ale Boh ktorý sa zmilováva.“

¹⁴⁷ Vy hovoríte: „No, ja som hľadal Boha! Ja som hľadal Boha!“ Nie ty si Ho nehľadal! Boh hľadal teba. Tak to bolo na počiatku.

¹⁴⁸ Nie Adam hovoril: „Ó Otče, Otče, ja som zhrešil. Kde si?“

¹⁴⁹ Otec hovoril: Ó, Adam, Adam, kde si?“ Taká je povaha človeka.

Taká je náklonnosť človeka. To je to, z čoho on je.

¹⁵⁰ „A nikto nemôže prísť ku mne, keby ho nepotiahol Otec. A všetkých, ktorých mi Otec dáva ...“ Haleluja! „Všetkým, ktorí prídu, dám Večný Život a vzbudím ich v posledný deň.“ Aké požehnané ... čo za požehnané zasľúbenie Nebeského Boha. Dnes večer prichádzame ku tomu, kde On prisahá na seba samého, nieto nikoho väčšieho. Prisaháte na niekoho väčšieho od seba. Nieto nikoho väčšieho, tak Boh prisahal na seba samého. Prichádzame ku tomu: ako to On urobil a keď to urobil a prisahal na seba samého, že nás vzbudí a urobí nás svojim vlastným dedičstvom.

¹⁵¹ Ó, ako dokonale a pevne môžeme stáť dnes ráno. Ako sa môžete pozrieť, keď vám smrť hľadá rovno do tváre, môžete povedať ako Pavel: „Smrť, kde je tvoj osteň? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“ Tu to máte.

¹⁵² Prečo? „Ó, ty si urobil to a to.“

¹⁵³ „Viem to, ale som prikrytý Jeho krvou!“ Haleluja!

¹⁵⁴ „Skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení v jedno telo.“ Vy metodisti, baptisti, presbyteriáni, čokoľvek ste, boli sme pokrstení do jedného tela. A máme obecenstvo a sme obyvateľmi Božieho kráľovstva, vyznávame, že nie sme z tohoto sveta.

¹⁵⁵ Moja dcérka prišla nedávno a povedala: „Ocko, toto dievča urobilo to a to a oni urobili to a to a my sme išli do vnútra a urobili sme to a to.“ Povedal som ... Povedala: „Prečo to my nerobíme?“

¹⁵⁶ Povedal som: „Moja drahá, my nie sme z tohoto sveta. Tí ľudia si žijú na svojom svete.“

¹⁵⁷ Ona povedala: „Či nechodíme všetci po tej istej zemi.“

¹⁵⁸ Povedal som: „Zo sveta, drahá. Nie sme z tých ľudí.“

¹⁵⁹ Biblia povedala: „Vyjdite z nich, oddel'te sa,“ povedal Boh. Vidíte? Nie ste z nich. A keď vojde do vás tá nová prirodzenosť, nemusíte byť vyťahovaní, nechcete ísť naspäť ako Lotova žena. Narodili ste sa vonku, pomimo toho. A ste v inej dimenzii. A vo vašich očiach sú to smeti. A táto veľká, báječná Amerika, v ktorej žijeme sa stala jedným veľkým chaosom. Všetko je len žiadosť a ženy. A ženy, tak ako sa obliekajú, muži ako sa správajú a to čo robia a potom ešte hovoria, že sú kresťania.

¹⁶⁰ Napríklad tento Elvis Presley išiel a vstúpil teraz do letničnej cirkvi, pretože tam ... Judáš dostal tridsať strieborných, Elvis dostal autopark

kadilakov a - a niekoľko miliónov dolárov za to, že predal svoje prvorodenstvo. Arthur Godfrey! Pozrite sa na to!

¹⁶¹ Pozrite sa na Jimmy Osborna, tam v Louisville s tým boogie - woogie, rock 'n' roll, s tou vyloženou hlúposťou a špinavosťou. A v nedeľu ráno berie Bibliu a stojí na pódiu a káže. Aká hanba! Niet divu, že Biblia hovorí: „Všetky stoly sú plné vývratku.“

¹⁶² Žijeme v strašnom čase. A ľudia hovoria: „Ó, oni sú veľmi nábožní.“ Och. Či nevieš, že diabol je nábožný? Neviete, že Kain bol tak isto nábožný ako Ábel? Ale nemal zjavenie. To je to, on nemal zjavenie. Áno, všetci chodíme do cirkvi, ale niektorí majú život, to sú tí, ktorí majú zjavenie Ježiša Krista vo svojom srdci. Nie skrze trasenie sa, vyskakovanie, nie skrze pripojenie sa do cirkvi, ale skrze zjavenie. Boh im to zjavil.

¹⁶³ Pozrite sa, čo povedal: „Čo hovoria ľudia, že kto som Ja, Syn človeka?“

¹⁶⁴ „Niektorí hovoria, že si prorok. Niektorí, že si Eliáš. Niektorí ..“

On povedal: „Ale čo vy hovoríte?“

¹⁶⁵ Peter povedal: „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ To nebolo z jeho úst.

¹⁶⁶ On povedal: „Blahoslavený si Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti toto nezjavilo. Nenaučil si sa to v nejakej Biblickej etike, alebo na nejakom teologickom seminári. Požehnaný si, lebo telo a krv ti toto nezjavili, ale ti to zjavil môj Otec, ktorý je v nebesiach. A na tejto skale postavím svoju cirkev a brány pekelné ju nepremôžu.“

¹⁶⁷ Ak si dnes ráno kresťan pretože patíš do nejakej cirkvi, si stratený. Ak si kresťan pretože si prešiel zo smrti do života, si slobodný od súdu; v Kristovi sa stávaš dokonalý na celý čas. Boh nemôže vidieť na tebe ani jednu vec ... Ty hovoríš: „Či spravím ešte niekedy chybu?“ Samozrejme, ale nerobíš to úmyselne.

¹⁶⁸ Teraz ku tomu prichádzame, ešte chvíľu: „Lebo keď úmyselne hrešíme po prijatí známosti pravdy, nepozostáva už viacej obeti za hriech.“ Dostaneme sa ku tomu dnes večer, lebo teraz je už trochu neskoro.

¹⁶⁹ Prečítajme z tohoto ešte niekoľko veršov, a tak sa môžeme cítiť lepšie, že sme prebrali trochu viacej. Dobré, začneme hneď od toho dnes večer? 4. verš, počúvajte toto:

Lebo je nemožné tých, ktorí už raz boli osvietení a

*ochutnali moci ... nebeského daru a stali sa
účastnými Svätého Ducha*

*a ochutnali dobré slovo Božie a rôzne moci
budúceho veku,*

keby odpadli zase obnoviť ku pokániu, ...

Vidíte, a prenesieme to do 10. kapitoly Židom, tam i tam, aby ste videli čo toto znamená.

¹⁷⁰ Priatelia, poďme ďalej do dokonalosti. Máme ... nie sme ... Nemáme dnes výhovorku. Nemôžeme sa vôbec na nič vyhovoriť. Nebeský Boh sa zjavil v týchto posledných dňoch a robí presne tie isté veci, ktoré robil vtedy, keď tu bol predtým, keď tu bol na zemi. On je potvrdený. Keď prechádzame cez túto Bibliu a vy ... trieda, vy toto viete, že sme zobrali zázrak za zázrakom a znak za znakom a div za divom, to čo On robil s tými deťmi na púšti, tie veci a znamenania, ktoré On robil. Tie veci, ktoré On robil, keď bol tu na zemi, zamanifestovaný v tele a presne tie isté veci sa dejú dnes, rovno tu medzi nami. Tu je Slovo, ktoré to potvrdzuje. Tu je to, čo hovorí, že to je pravda, ukazuje, že je to správne. Tu je Duch Boží a robí to isté, a tak sme bez výhovorky.

Modlime sa:

¹⁷¹ Nebeský Otče, keď vidíme, že máme taký veľký oblak svedkov okolo seba odložme nabok každé slovo, každú vec, všetko zlé, každé zlé slovo, každé zlé vypovedané slovo, každú myšlienku a s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod, hľadiac na pôvodcu a dokonávateľa našej viery, na Pána Ježiša Krista. Ó nech je požehnané Jeho nevystihnuteľné a sväté meno! To ako On prišiel na zem, aby vykúpil upadnutého človeka a aby ich priviedol naspäť do obecnstva s Pánom Bohom. A my ti za to ďakujeme. A teraz skrze Jeho milosť ... Nie my sme si Ho vybrali, ale On si vybral nás. On povedal: „Nie vy ste si ma vybrali, ale ja som si vybral vás.“ Kedy? „Pred založením sveta.“

¹⁷² A, drahý Bože, ak tu dnes ráno sedí niekto, kto možno roky a roky toto odkladal, ale na jeho srdce nepretržite niečo jemne klepe. Možno sa pripojili do nejakej cirkvi a myslia si: „No, to bude v poriadku.“ Otče, skutočne Písmo nám to dnes ráno jasne vysvetlilo, že sa nemôžete skrývať za cirkvou a byť spravodliví. Hoci by ste boli dobrí, neklamali by ste, nekradli, ani by ste nerobili nič zlého, ani tak nie ste spravodliví.

¹⁷³ Je len jedna spravodlivosť, ktorú máme, nie naša vlastná, ale Jeho spravodlivosť. On nás dokonale spasil. A preto, keď sme v Ňom, Boh nevidí naše chyby. Keď robíme čokoľvek zlé, je v nás duch, ktorý kričí:

„Ó, Otče, odpusť mi!“ Potom to Boh nevidí. A to je ... Sme privedení do obecenstva a milosti s Ním. Sprav to Pane, keď končíme toto zhromaždenie v Kristovom mene. Amen.

¹⁷⁴ Ešte chvíľu, chcel by som sa vás opýtať ... Nezáleží na tom čo robíš, si stratený. Počúvajte toto. Pred nedávnom ... Možno že som to už hovoril.

Poviem vám také malé prežitie, ktoré som mal.

¹⁷⁵ Bol som hore v Tolledo, v Ohio. Bol som tam na evanjelizácii a mal som tam zhromaždenie. A bolo tam veľa ľudí a tie hotely boli plné, tak ma zobrali pomimo mesta a bol som tam ubytovaný v malom motely.

¹⁷⁶ Jedávali sme v malej dunkardovej reštaurácii, bolo to nádherné miesto. Tie panie tam vyzerali ako kresťanky a sväté a bolo tam čisto a skutočne pekne. Prišla nedeľa a ja som bol hladný. Trochu som sa postil a chcel som ísť na druhú stranu ulice do inej obyčajnej malej ... neďaleko za rohom bola ... obyčajný americký bufet, kde sa dalo najesť. Také malé ... malá miestnosť, kaviareň, otvorená celú noc.

¹⁷⁷ Keď som tam vtedy v nedeľu vošiel, okolo druhej popoludní, predtým ako som išiel popoludní kázať, tak to so mnou zatriaslo, že som nevedel čo mám robiť. Vošiel som tam a prvé, čo som si všimol bola mladá pani okolo šestnásť, osemnásť ročná (nejaká otcova dcéruška a nejaká mamina dcéruška), stála tam vzadu s nejakým chlapcom, ktorý ju objímal okolo bokou. V rohu sedela skupinka mládeže.

¹⁷⁸ Počul som zvuk nejakého automatu na peniaze. A pozrel som sa a tam stál policajt objímal okolo pásu nejakú ženu a hral na automate. No, viete, že hazardné hry a hracie automaty sú v Ohio nelegálne, vy z rodiny Buckeye, ktorí ste tu. A vy viete, že to je nelegálne. A tu bol predstaviteľ zákona a hral na automate. Nejaký muž v mojom veku, možno ženatý, skupina detí, možno ich starý otec. Policajt, cestná hliadka, ktorý hral na automate. Bola tam tá mladá ... Čo urobila tá mládež? Čo urobil tento?

¹⁷⁹ Stál som tam. A nikto si ma nevšimol, keď som tam vošiel, boli príliš zaneprázdnení, polovica z nich bola opitá. A tak som sa pozeral. Počul som ako niekto povedal: „Myslíš, že dážd' tej rebarbore uškodí?“ A pozrel som sa tam a sedela tam nejaká pani, stará pani, skutočne ... okolo šesťdesiat päť- sedemdesiat ročná. A tá biedna pani ... Nikomu nevyčítam, že chce vyzerieť čo najlepšie, ale keď ona ... Ona sa vystrojila ... Prefarbila si vlasy na modro, vyložene na modro a všetky ostrihané a prefarbené na modro. A na tvári mala hrubú vrstvu

manikúry, alebo ako sa to nazýva, a veľké škvrný. A na sebe mala kratučké šortky a chuderka bola taká zvráskavená, že ochabnuté svalstvo, mäso na nohách jej takto viselo. A bola opitá. Sedela tam s nejakým starým chlapom, hoci bolo leto, mal na sebe starý, vyšedivený, vojenský plášť, alebo olivovo hnedý a takto mu to viselo a okolo krku mal veľký šál. Dvaja sedeli s touto biednou starou ženou a obaja boli opití.

¹⁸⁰ Stál som tam a díval som sa dookola. Povedal som: „Bože, ako to Ty môžeš zniesť? Čo - čo ... ako sa Ty dívaš na niečo takéto? Keď to vo mne (a ja som hriešnik spasený z milosti) vyvoláva také myšlienky, ako sa Ty na to môžeš dívať? To vyzerá tak, že takéto niečo by si mal zmiest' z povrchu zeme. Či moja malá Rebeka a Sára bude musieť vyrastať pod vplyvom niečoho takéhoto? Či moje dve malé dcérky sa musia stretnúť s tým tak zvaným populárnym svetom, aký je dnes, kde sa ľudia takto správajú? Bože, ako ja môžem vôbec ... čo môžem robiť?“ Samozrejme, to je Jeho milosť. Ak tí ľudia boli určení do večného života, tak do neho prídu, ak neboli, tak neprídu. To ja neviem. To záleží od Boha. Ja budem robiť svoj diel.

¹⁸¹ Myslel som: „Bože, ako to môžeš zniesť? Ty si taký svätý, že sa mi zdá, že by si mal takéto niečo zmiest' z povrchu zeme.“ Povedal som: „Pozri sa na túto biednu starkú, ktorá tu sedí. Pozri sa tam na to mladé dievča. A tam stojí žena, možno okolo dvadsať päť ročná. A ten policajt ju objíma okolo pásu a hrá na automate. A to je predstaviteľ zákona. Tento národ je už skazený. Materinstvo stratilo svoju dôstojnosť. Starší už nie sú dobrým príkladom. Tam sedí mladé dievča, tiež je skazené. Pozri sa na tých chlapcov, mali by byť niekde v zbore.“

¹⁸² A myslel som si: „Ó, Bože, čo ja môžem robiť? A som tu v tomto meste a kričím z celého svojho srdca a oni si to nevšímajú a chodia si akoby boli ...“ A rozmýšľal som: „Bože ...“

¹⁸³ No, potom mi prišlo na myseľ: „Ak som ich nepovolal, ako môžu prísť? Všetci, ktorých mi dal Otec prídu. Máte oči a nevidíte, máte uši a nepočujete.“

¹⁸⁴ Pomyslel som si: „No, keby prišiel do mesta prezident miesto evanjelizácie, každý by tam prišiel. Ó, skutočne, to je svetské.“

¹⁸⁵ Potom som začal rozmýšľať: „Dobre, Boh, ako ... Prečo jednoducho ... No, začni a pošli Ježiša a skončime s tým. Prečo jednoducho s tým všetkým neskončíš a nezbavíš sa toho?“

¹⁸⁶ Vtedy som uvidel, že sa predom mnou niečo pohybuje. Vyzeralo to ako malý vír, ktorý sa takto otáča. Pozoroval som to a videl som

zemeguľu, ako sa krúti dookola. Díval som sa na ňu a videl som, že je niečím postrekovaná. Pozrel som sa a to bola rozprášená červená, šarlátová krv. Okolo po celej zemi, ako keď sa krúti vír, ako kométa a to robilo okolo takýto vír. A pozrel som sa na tento vír a rovno nad tým som videl vo videní Ježiša. Díval sa dole. A videl som seba, ako stojím tu dole na zemi a robím veci, ktoré by som nemal robiť. A zakaždým, keď som zhrešil, Boh by ma zabil: „Pretože v ten deň, keď z neho zjete, v ten deň zomriete.“ A Božia svätosť a spravodlivosť vyžaduje ... a človek by musel zomrieť. A potom som sa tam pozrel a stále som si pretieral oči, povedal som: „Nie som ... nezaspal som. Som ... To je videnie. Som si istý, že toto je videnie.“

¹⁸⁷ Stále som sa díval (stál som za dverami.) A videl som ako sa moje hriechy dvíhali hore. A stále, keď mali naraziť na Trón, Jeho Krv pracovala ako nárazník na aute. Ona to zachytila a videl som ako sa to zatriaslo a Krv Mu stekala po tvári. A videl som ako zodvihol ruky a povedal: „Otče, odpusť mu, on nevie čo robí.“

¹⁸⁸ Videl som ako som urobil niečo ďalšie, znovu Ho to zatriaslo a bum. To by ... Boh by ma hneď na mieste zabil, ale Jeho Krv ma chránila. Ona zadržovala moje hriechy. Pomyslel som si: „Ó, Bože, či som to ja zapríčinil? To som nemohol byť ja.“ Ale bol som to ja.

¹⁸⁹ Potom som takto išiel, akoby cez tú miestnosť a pristúpil som bližšie ku Nemu. A videl som tam ležať knihu a bolo v nej napísané moje meno a všetky rôzne čierne písmená napísané v nej. Povedal som: „Pane, je mi ľúto, že som toto urobil. Či to zapríčinili moje hriechy, že Ty toto robíš? Či som to ja rozvíril Tvoju Krv po svete? Pane, či som ti to ja urobil? Je mi ľúto, že som to urobil“ A On sa načiahol. Povedal som: „Odpustíš mi? Nechcel som to urobiť. Budem ... Ty, skrze tvoju milosť ... Budem sa snažiť byť lepším chlapcom, ak mi len pomôžeš.“

¹⁹⁰ On si prešiel rukou po boku a potom do mojej knihy napísal prstom „omilostený“ a zahodil ju za seba (do mora zabudnutia). Chvíľu som sa na to díval. A On povedal: „Odpustil som ti, ale ty ju chceš odsúdiť.“ Vidíte? Povedal: „Tebe bolo odpustené, ale čo s ňou? Ty ju chceš zmiesť z povrchu zeme. Nechcel si, aby žila.“

¹⁹¹ Pomyslel som si: „Ó, Bože, odpusť mi. Nechcel som tak myslieť. Nechcel som to urobiť. Nechcel som to urobiť.“

¹⁹² „Tebe je odpustené, cítiš sa dobre. Ale čo s ňou? Ona to tiež potrebuje. Ona to potrebuje.“

¹⁹³ Ó, pomyslel som si: „Bože, ako som mohol vedieť koho si povolal a koho nie?“ Mojou úlohou je hovoriť každému.

¹⁹⁴ Tak, keď ma to videnie opustilo, podišiel som ku nej a povedal som: „Dobrý deň, pani.“ A tí dvaja chlapi odišli na záchod. A oni ... Ona tam sedela a štikútala, viete, smiala sa. Na stole bola fľaša whisky, alebo to bolo pivo, nejaký alkohol, tam kde oni pili. Pristúpil som ku nej a povedal: „Dobrý deň.“

A ona povedala: „Ó, nazdar.“

Povedal som: „Môžem si prisadnúť?“

Povedala: „Ó, mám spoločnosť.“

Povedal som: „Nemyslím, to tak, sestra.“

Pozrela sa na mňa, keď som ju nazval sestra. Povedala: „Čo chceš?“

Povedal som: „Môžem si na chvíľu sadnúť.“

Povedala: „Nech sa páči.“ A ja som si sadol.

Povedal som jej čo sa stalo. Povedala: „Ako sa voláš?“

Povedal som: „Branham.“

Povedala: „Ty si ten človek, ktorý káže tam v tej aréne?“

Povedal som: „Áno, pani.“

¹⁹⁵ Povedala: „Chcela som tam ísť.“ Povedal: „Pán Branham, bola som vychovaná v kresťanskej rodine.“ Povedala: „Mám dve dcéry, ktoré sú kresťanky. Ale stali sa určité veci,“ a ona sa dostala na zlú cestu.

¹⁹⁶ Povedal som: „Ale sestra, nestarám sa o to, stále je okolo teba Krv. Tento svet je prikrýty Krvou.“ Keby to tak nebolo, Boh by nás zabil, každého jedného. On ... Keď tá Krv odstúpi preč, očakávame súd. Ale teraz, ak zomrieš bez tej krvi, pôjdeš mimo to miesto, potom tam už nie je nič, čo by sa ťa zastalo. Dnes sa ťa tá krv zastáva. Povedal som: „Pani, skutočne, tá krv ťa stále prikrýva. Kým budeš mať dych vo svojom tele, tá krv ťa prikrýva. Ale jedného dňa, keď naposledy vydýchneš, duša vyjde z tela, dostaneš sa mimo tej krvi a tam nie je nič iba súd. Kým máš možnosť získať odpustenie ...“

¹⁹⁷ Chytil som ju za ruku, plakala a povedala: „Pán Branham, ja som opitá.“

¹⁹⁸ Povedal som: „To nevádi. Nieкто iný ma varoval, aby som ti to prišiel povedať.“ Povedal som: „Sestra, Boh ťa povolal pred založením sveta. A ty postupuješ zle a len to zhoršuješ.“

¹⁹⁹ Povedala: „Myslíš že On ma prijme?“

200 Povedal som: „Určite ťa prijme.“

201 A kľakla si tam na kolená, sklonili sme sa tam na prostriedku tej podlahy a mali sme starodávne modlitebné zhromaždenie. A ten policajt si zložil čiapku a kľakol si na jedno koleno. Mali sme tam modlitebné zhromaždenie, tam na tom mieste. Prečo? Boh je suverénny ...

202 „Odložme nabok tieto mŕtve skutky a poďme ďalej do dokonalosti.“ Poďme do tej oblasti, kde je koniec so všetkým tým: „Ja patrím do cirkvi. Ja patrím do toho.“ A poďme do dokonalosti.

203 Hriešnik, priateľ môj, ak si dnes bez tej krvi, bez spasenia, bez milosti, Krv Ježiša Krista ťa drží. Ty hovoríš: „No, doteraz som stále nejako prešiel.“ Ale jedného dňa prídeš tam, kde sa ťa už potom nič nezastane.

Modlime sa teraz, keď skloníme hlavy.

204 Či je tu niekto, či by sa tu našiel taký, kto by rád povedal: „Bože, buď mi milostivý, uvedomujem si, že som robil zle.“ Možno si sa pripojil ku cirkvi. To je v poriadku. Ale ak si neprijal milosť Kristovu, zodvihol by si ruku a povedal by si: „Modli sa za mňa brat Branham.“ Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, pani. To je dobre. Ne ... Nech ťa Boh žehná, tam vzadu. Nech ťa Boh žehná aj teba. Tam vzadu, áno, nech ťa Boh žehná. Zodvihni ruku. To je ono. Len zodvihni ruku ... a povedz: „Bože, buď mi milostivý.“

205 Ty hovoríš: „Ja patrím do cirkvi, brat Branham. Áno, snažil som sa byť dobrý, ale neviem, ja jednoducho ... zdá sa mi, akoby som to nedokázal.“ Ó, úbohý pútnik, biedny, chatrný priateľ, ty si to ešte vôbec neporozumel.

206 Ty hovoríš: „Brat Branham, ja som vykrikoval. Hovoril som v jazykoch. Všetko toto som robil.“ To tiež môže byť pravda. To je v poriadku, nič proti tomu nehovorím. Ale môj drahý, stratený priateľ, ... ale hovoriť v jazykoch, alebo sa triasť, alebo si podať ruky, alebo sa dať pokrstiť, to je v poriadku, ale poznať Jeho, to znamená poznať Osobu. Poznať Jeho, to je Život.

207 Ty hovoríš: „Poznám Bibliu, skutočne dobre.“ No, poznať Bibliu to nie je Život. Poznať Jeho (osobné zámeno), poznať Jeho, Krista! Keď vieš, že On ti odpustil. Zodvihnete ešte ruky. Ešte niekto. Nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná tam, brat. Nech ťa tam Boh žehná, mladý muž. Nech ťa Boh žehná, sestra. Nech ťa Boh žehná tam vzadu. To je pravda, poznať Jeho znamená Život. „Brat Branham, pamätaj na mňa. Ja teraz, rovno tu na svojom mieste, chcem

priať Krista.“

²⁰⁸ Povedzte: „Pane Ježišu, vojdi do môjho srdca a daj mi ten pokoj, tú lahodnosť.“ Chodíte do zboru, hráte tak hlasno ako len môžete, tancujete hore dole, beháte pomedzi rady, idete domov unavení, rozhádzaní a nervózni. To nie je Kristus. Idete do zboru, sedíte tam a počúvate kázeň o tom, ako majú farbiť most, alebo niečo také a vôbec nepočujete Slovo. Slovo prináša život. Ono je Semeno. Či nechcete pokoj?

²⁰⁹ Máte strach zo smrti? Keby ste dnes dostali srdcovú porážku, trápilo by vás to? Alebo by ste s radosťou povedal: „Na konci tejto cesty budem s Pánom Ježišom.“ Poznáš Ho? Ak nie, zodvihni len ruku, budeme sa za teba modliť. Áno, brat, za teba tiež.

²¹⁰ Dobre a teraz vo svojom srdci:

Taký aký som, bez výhovorky,

ale tvoja krv bola preliata ... (za koho?) ... za mňa,

pretože som sľúbil, že budem veriť,

ó Baránok, ó Baránok Boží, prichádzam, prichádzam.
(nežne, milostivo)

Taký aký som ... (kráčaj len vierou rovno ku Nemu.
Ver, že On tam stojí rovno pri tebe. On je tam) ... že
vyslobodí moju dušu ... (od koľkých?) ... od jednej ...
(zlosti, zlomyseľnosti)

Ku Nemu, Jeho Krv môže očistiť každú škvrnu, ó
Baránok ... (vierou budem dnes ráno kráčať ku krížu
a zložím tam svoje bremeno) ... už idem!

²¹¹ Nech Boh žehná teba tam vzadu, vidím to. /Brat Branham ďalej hmká tú pieseň/ Nebuď teraz ľahostajný. Vrucne, nežne kráčajte rovno hore ku krížu.

²¹² V Starom Zákone priniesli ľudia baránka. Oni vedeli, že zhrešili, dozvedeli sa to pomocou prikázaní. Vy to teraz viete, pretože Boh prehovoril do vášho srdca. Oni sa pozreli do prikázaní: „Nez cudzoložíš. Nebudeš robiť to a to.“ A zobrali baránka, išli a položili ruky na toho baránka a kňaz mu podrezal hrdlo. A ten chudáčik sa zmietal a krvácal a mečal a zomieral. Ruky toho človeka boli celé pokryté krvou. Ten baránok zomrel miesto neho, ale on odtiaľ odišiel s takou istou túžbou robiť znovu to isté.

zavolať. Kladieme svoje ruky na hlavu Božieho Baránka. Počujeme údery kladiva. Počujeme ten Hlas: „Žíznim, dajte mi piť. Otče, nepočítaj im tohoto hriechu, nevedia čo robia.“ Vidíte? Vierou cítime, že zomrel namiesto nás. Dole do nášho srdca prichádza hlboký, trvalý pokoj, keď ten Hlas hovorí: „Teraz ti je odpustené, choď a nehreš viacej.“ Ako potom z milosti ideme a už nemáme tú istú túžbu, ale máme túžbu nikdy viacej nehrešiť alebo robiť niečo zlé. Pokoj, ktorý prevyšuje všetok rozum vošiel do nášho srdca.

Nech by ste to teraz prijali, keď sa budeme všetci spolu modliť.

²¹⁴ Nebeský Otče, oni prichádzajú skrze vieru, z milosti. Zodvihlo sa niekoľko desiatok rúk, to je ovocie tohoto posolstva. Oni prichádzajú ku Tebe. Oni veria. Ja tiež v nich verím, Pane. Verím, že naozaj Duch Svätý ku nim prehovoril. A skrze vieru vychádzajú teraz rovno hore po Jakobovom rebríku, rovno hore ku nohám kríža, skladajú tam všetky svoje hriechy a hovoria: „Pane, je to pre mňa veľa. Už to dlhšie nemôžem vydržať. Zoberieš zo mňa bremeno môjho hriechu a odstrániš z môjho srdca túžbu, robiť niečo také? A daj mi, aby som Ťa dnes prijal vierou, ako svojho osobného Spasiteľa. A od teraz ďalej budem nasledovať Teba na každom kilometri tej cesty až do konca tejto púti. Zrazu som pochopil čo to znamená „ísť do dokonalosti“, to nie je chodiť do zboru ani počiatky mŕtvych skutkov, ako krsty a tak ďalej. Ale chcem ísť ďalej, že už viacej nebudem ja a Kristus bude môcť žiť vo mne.“

²¹⁵ Ó Ježišu, udeľ to dnes ráno každej kajúcej duši. Nech každý kto zodvihol ruku prijme večný život, lebo si to zaslúbil. Oni to verejne prijali. Zodvihli ruky, porušili všetky zákony zemskej príťažlivosti. Zahanbili vedu, lebo ona tvrdí, že ruky musia visieť dole. Každý by to vedecky dokázal, že sú pripútané k zemi, pretože zemská príťažlivosť ich drží dole. Ale v nich bol duch, ktorý urobil rozhodnutie a oni sa postavili na odpor zákonom príťažlivosti a zodvihli ruky. Pane, ty si to videl. Ty si zapísal do knihy ich mená. „Omilostení!“ Tá stará kniha je teraz vzadu v mori zabudnutia, nikdy viac im to nebude spomenuté. Nech vykročia dnes vpred ako milí, úprimní kresťania, aby Ti slúžili. A možno je veľa takých, ktorí nezodvihli ruky, daruj im to tiež.

²¹⁶ Nech svätí kráčajú ešte bližšie, Pane, lebo sme o jeden deň bližšie ku Domu ako včera. Buď s nami, Pane, lebo prosíme o to v Kristovom mene a na Jeho chválu. Amen.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí